

HIVATALOS KÖZLEMÉNYEK

A m. kir. földművelésügyi miniszter 155.000/1943. F. M. számú rendelete a tűzifaellátás biztosításával kapcsolatos kérdések újabb szabályozásáról.*)

A tűzifaellátás biztosításának újabb szabályozásáról szóló 3.000/1941. M. E. számú rendeletben foglalt felhatalmazás alapján a belügy-, valamint a kereskedelem- és közlekedésügyi miniszterrel egyetértve a következőket rendelem:

I. A zár alá helyezett tűzifa felhasználása.

1. §.

A 3.000/1941. M. E. számú rendelet (Rendeleték Tára, 1941. évfolyam, 1.104. oldal) 7. §-a értelmében zár alá helyezett tűzifa-készletek a jelen rendelet keretei között

- a) a fatermelő házi és gazdasági szükségletének kielégítésére,
- b) a helyi és környékbeli fogyasztók szükségletének kielégítésére,
- c) a földművelésügyi miniszter engedélye alapján vagy rendelkezése szerint a tűzifaellátás biztosítására szolgálnak.

II. A fatermelő házi és gazdasági tűzifaszükséglete, a helyi és környékbeli fogyasztás.

2. §.

(1) A fatermelőnek saját házi, valamint erdő- és mezőgazdasági vagy ipari üzeme szükségletére szolgáló tűzifát, az alkalmazottai javadalmazására, továbbá kegyuri vagy iskolafenntartói kötelezettségén alapuló járandóság céljaira szükséges tűzifát a 3.000/1941. M. E. számú rendelet 2. §-a, illetőleg a 291.595/1941. F. M. számú rendelet (Rendeleték Tára, 4.019. oldal) értelmében előterjesztendő készletbejelentés alkalmával a kimutatás „a) saját szükségletére“ rovata alatt, a helyi és környékbeli fogyasztás céljára történő értékesítésre szánt tűzifát pedig a kimutatás „b) helyi eladásra“ rovatában kell kimutatni.

(2) A fatermelő nem vehet fel az a) és b) rovatokba nagyobb tűzifamennyiséget, mint amennyit ő, illetőleg a bejelentésre kötelezett személy az 1941/42. évben ugyanazon a címen bejelentett. Ez a rendelkezés nem vonatkozik arra az esetre, ha a földművelésügyi miniszter a jelen rendelet hatálybalépése előtt ezen a címen nagyobb tűzifamennyiség felhasználására, vagy forgalombahozatalára engedélyt adott. Ebben az esetben a kimutatás „jegyzet“ rovatában az engedély számát fel kell tüntetni.

(3) A földművelésügyi miniszter a bejelentéseket elülvizsgálja a szükséghez képest az azokban feltüntetett adatokat a rendes és szokásos szükséglet mértékének megfelelően helyesbíti.

(4) A fatermelő — a 13. §. (1) bekezdésében említett esetet kivéve — a bejelentés b) rovatában feltüntetett tűzifának csak 50%-át hozhatja forgalomba a helyi vagy környékbeli fogyasztás céljára. A fennmaradó tűzifakészletet csak a termelés helye szerint illetékes törvényhatóság első tisztviselőjének rendelkezése szerint szabad forgalombahozni. A törvényhatóság első tisztviselője ebben a tekintetben szeptem-

* Megjelent a Budapesti Közlöny 1943. évi május 16.-i, 110. számában

ber hó 30. napjáig rendelkezik. Ha ilyen rendelkezés nem történt, a fatermelő a fennmaradó tűzifakészletet is forgalombahozhatja a helyi vagy környékbeli fogyasztás céljára.

(5) Az a fatermelő, akinek erdeje a vármegye határa közelében fekszik, a helyi eladásra bejelentett tűzifáját a szomszédos törvényhatóság területén is értékesítheti. Az értékesítés iránt a kérelmet a kitermelési hely szerint illetékes erdőigazgatósághoz kell benyújtani. A kérelem tárgyában az érdekelt törvényhatóságok első tisztviselői véleményének meghallgatása után a földművelésügyi miniszter határoz.

III. A tűzifa értékesítése a földművelésügyi miniszter engedélye alapján.

3. §.

(1) A fatermelő a készletbejelentőlap c) rovatában köteles feltüntetni azt a tűzifakészletet, amely nem szolgálja a fatermelő házi és gazdasági, illetőleg a helyi és környékbeli fogyasztók szükségletét. E tűzifakészlet 60%-át a fatermelő a földművelésügyi miniszter engedélyével forgalombahozhatja.

(2) Az engedély iránt a kérvényt a földművelésügyi miniszterhez június 15. napjáig kell benyújtani. A június hó 15. napja után kitermelt tűzifa tekintetében a kérelmet a kitermeléstől számított 30 nap alatt kell előterjeszteni. A fenti határnap, illetőleg a fenti határidő eltelte után előterjesztett kérelmeket a földművelésügyi miniszter nem tárgyalja; az ilyen tűzifakészletek tekintetében a 4. §. (1) bekezdése szerint intézkedik.

(3) Az engedély iránt a kérelmet a fatermelő köteles előterjeszteni. A kérvényben fel kell tüntetni a forgalombahozatalra engedélyezni kért tűzifamennyiséget $1 \times 1 \times 1$ (normál) ürköbméterben, a tűzifa fajtát (bükk, tölgy, stb.) és választékát (hasáb, dorong, hasított dorong, vékony dorong, tuskó), a tűzifa kitermelésének és tárolásának helyét, valamint az ahhoz legközelebb lévő vasúti vagy hajóállomást. Fel kell tüntetni továbbá a kérvényben a vevő nevét (cégét), foglalkozását, lakóhelyét telepe helyét), a rendeltetési helyet, valamint azt a körülményt, hogy ez eladás erdőn tő mellett, erdei vagy egyéb rakodón, vagy vagonba rakva történik-e.

(4) Ha a tűzifát erdőn tő mellett vagy erdei rakodón adták el, a forgalombahozatal iránt a kérelmet — a (3) bekezdés értelmében — a fatermelő terjeszti ugyan elő, a szállítás iránti kérelmet (isénvlési lapot) azonban — az engedélyt tartalmazó rendeletre való hivatkozással — a vevő köteles benyújtani.

(5) A földművelésügyi miniszter az engedély megadásáról a tűzifakészlet fekvési helye szerint illetékes erdőfelügyelőséget és a rendeltetési hely szerint illetékes törvényhatóság első tisztviselőjét értesíti.

(6) Faszen előállítását a földművelésügyi miniszter az (1) bekezdésben említett készletből engedélyezi. Az engedély iránti kérelem előterjesztésének határideiére és módozataira a (2)—(3) bekezdésekben foglalt rendelkezések irányadók.

IV. A tűzifa értékesítése a földművelésügyi miniszter rendelkezése szerint.

4. §.

(1) A készletbejelentőlap c) rovatában feltüntetett tűzifakészlet 40%-át (tartalékkészletet) csak a földművelésügyi miniszter rendelkezése szerint szabad értékesíteni. E készlet forgalombahozatala iránt netán mégis előterjesztett kérelmet a földművelésügyi miniszter tárgyalás nélkül visszautasítja. A fatermelőt a földművelésügyi miniszter

hivatalból értesíti arról, hogy a tartalékkészletet melyik törvényhatóság ellátására jelölte ki. A fatermelő a tartalékkészletet csak a törvényhatóság első tisztviselője által megnevezett kereskedőnek adhatja el.

(2) Ha a fatermelő a készletbejelentőlap c) rovatán feltüntetett tűzifa egy részét a földművelésügyi miniszter engedélye alapján a jelen rendelet hatálybalépése előtt felhasználta, feldolgozta, vagy forgalombahozta, ezt a készletet a földművelésügyi miniszter engedélye alapján forgalombahozható 60% tűzifamennyiség terhére számításba kell venni.

5. §.

(1) A törvényhatóság első tisztviselője a községi előljáróságok (polgármesterek) jelentései, valamint az előző évi adatok alapján május hó 31. napjáig megállapítja és a földművelésügyi miniszternek jelenti a törvényhatóság területén a tűzifaszükségletet. E megállapításnál figyelembe kell venni a törvényhatóság területén lévő hatóságok, hivatalok, intézmények, iskolák, kórházak, kereskedelmi és ipari vállalatok, valamint a lakosság háztartási tűzifaszükségletét. A katonai intézmények, közforgalmú vasutak, hajózási vállalatok és állami üzemek (12. §.) szükségletét e megállapításnál nem kell figyelembe venni.

(2) A földművelésügyi miniszter a rendelkezésére álló adatok alapján megállapítja az egyes törvényhatóságok tűzifaszükségletét.

(3) A törvényhatóságok területén a tűzifaszükséglet fedezésére az alábbi készletek szolgálnak:

1) a törvényhatóság területén kitermelt tűzifa birtokosainak saját házi és gazdasági szükségletére, valamint a helyi és környékbeli fogyasztásra szánt készletek (2. §.),

2) azok a tűzifakészletek, amelyeknek a törvényhatóság területén történő forgalombahozatalát a földművelésügyi miniszter a 3. §. alapján engedélyezte.

(4) Amennyiben az (1)—(2) bekezdés szerint megállapított szükséglet fedezésére az előző bekezdésben említett készletek még nem volnának elegendők, a földművelésügyi miniszter a tartalékkészletekből a törvényhatóság első tisztviselőjének rendelkezésére bocsátja a még hiányzó mennyiséget.

6. §.

(1) A földművelésügyi miniszter a tartalékkészletek tekintetében megállapítja, hogy azok melyik törvényhatóság szükségletének fedezésére szolgálnak. E tekintetben a földművelésügyi miniszter az erdőgazdálkodás véleményének figyelembevételével a fuvarozási, tűzifaellátási és gazdasági közérdekű szempontok alapján határoz.

(2) Az egyes törvényhatóságok szükségletének fedezésére elsősorban azt a tűzifát kell kijelölni, amelyet abban a törvényhatóságban termeltek. Ettől eltérni csak annyiban lehet, amennyiben a törvényhatóság területén kitermelt tűzifa a szállítási viszonyokra tekintettel más törvényhatóságba gazdaságosabban szállítható. Továbbá amennyiben valamely törvényhatóság területén kitermelt tűzifa a törvényhatóság megállapított szükségletét meghaladja.

(3) Ha a termelő tűzifakészletének egy részét a földművelésügyi miniszter a kitermelési hely törvényhatóságának szükségletére jelölte ki, másik részét pedig más törvényhatóság ellátására rendelte, a tűzifát az egyes törvényhatóságok részére aránylagosan kell leszállítani.

7. §.

(1) A földművelésügyi miniszter a törvényhatóság teljes tűzifa-szükségletének fedezésére szolgáló tűzifakészletről szóló kimutatást június hó 15. napjáig a törvényhatóság első tisztviselőjével közli. A ki-

mutatásban fel kell tüntetni a törvényhatóság ellátására kijelölt tűzifa-mennyiséget, a fatermelők nevét és lakóhelyét és a kitermelés helyét.

(2) Ha a törvényhatóság első tisztviselője úgy látja, hogy a kimutatásban foglalt tűzifamennyiség a törvényhatóság szükségletét nem fedezi vagy azt meghaladja, észrevételét a kimutatás közlésétől számított tizenöt nap alatt részletesen indokolva az erdőigazgatóságnak küldi meg, amely azt véleményével ellátva a földművelésügyi miniszterhez terjeszti fel.

8. §.

Az előző §-ban említett esetleges észrevételtől függetlenül a törvényhatóság első tisztviselője gondoskodik arról, hogy a törvényhatóság tűzifaszükségletének biztosítása a 2. §. (4) bekezdésében, illetőleg a 4. §. (1) bekezdésében említett készletekből megtörténjék. Evégből az említett készletek felvásárlására felhívja a tűzifakereskedőket és azokat a hivatalokat, hatóságokat, intézeteket, intézményeket, valamint vállalatokat, amelyek a tűzifát rendszerint közvetlenül a fatermelőtől szerzik be. A törvényhatóság első tisztviselője értesíti a tűzifakereskedőket s a felsorolt egyéb igénylőket, hogy tűzifaszükségletüket melyik fatermelőtől szerezhetik be.

9. §.

(1) A fatermelő a 4. §. (1) bekezdésében említett értesítés, illetőleg a törvényhatóság első tisztviselője által a 2. §. (4) bekezdése értelmében kiadott rendelkezés kézhezvétele után az értesítésben (rendelkezésben) megjelölt tűzifamennyiséget az előbbi §. szerint jogosult vevőnek eladhatja. Köteles azonban az ügyletet a rendeltetési hely szerint illetékes törvényhatóság első tisztviselőjének, továbbá a rendeltetési hely szerint illetékes m. kir. erdőfelügyelőségnek az ügylet megkötésétől számított nyolc nap alatt bejelenteni. A bejelentésekben fel kell tüntetni a tűzifa mennyiségét, az eladási árat, s a szállítási feltételeket is.

(2) A törvényhatóság ellátására szolgáló tűzifára a szállítási igazolványt (14. §.) az (1) bekezdésében említett bejelentés megtörténte után a tűzifa rendeltetésének helye szerint illetékes erdőfelügyelőség állítja ki s erről a termelési hely szerint illetékes erdőfelügyelőséget értesíti.

(3) A Budapest székesfőváros ellátására kijelölt tűzifa eladására vonatkozó, az (1) bekezdésben említett bejelentést — a polgármesteren felül — nem az erdőfelügyelőséghez, hanem a földművelésügyi miniszterhez kell megtenni s a szállítási igazolványt is a földművelésügyi miniszter állítja ki.

10. §.

(1) A törvényhatóság első tisztviselője az erdőfelügyelőség közreműködésével ellenőrzi, hogy a fatermelő a „helyi eladásra” rovatban bejelentett mennyiséget kinek a részére és mikor hozta forgalomba. Ellenőrzi továbbá az előbbi §-ban említett bejelentések alapján, hogy a törvényhatóság részére kijelölt tűzifakészlet megvásárlása kellő időben és megfelelően történik-e. Ellenőrzi végül a megvásárolt tűzifa leszállítását, s általában a polgári lakosságnak, illetőleg a hivataloknak, hatóságoknak, intézeteknek, intézményeknek, kereskedelmi és ipari vállalatoknak tűzifával való ellátását.

(2) Ha a törvényhatóság első tisztviselője megállapítja, hogy a törvényhatóság részére kijelölt tűzifakészlet megvásárlása nem, vagy nem kellő időben történt meg, vagy a tűzifaellátáshoz fűződő közérdek egyébként veszélyeztetve van, megteszi a törvényhatóság ellátása végett szükséges intézkedéseket, így különösen a 3.000/1941. M. E. számú ren-

delet 11. §-a alapján gondoskodik raktározási hely kijelöléséről, illetőleg a 3.000/1941. M. E. számú rendelet 13. §-a értelmében előterjesztést tesz az átvételben késedelmes fakereskedőnek a tűzifa forgalombahozatalában résztvevő kereskedők közül való kizárása iránt, szükség esetében pedig az ellátásról a földművelésügyi miniszter által kijelölt, illetőleg a (3) bekezdésben említett készletek igénybevétele után gondoskodik.

(3) Igénybevételnek van helye különösen akkor, ha a fatermelő július hó 30. napjáig sem adja el a tűzifát, noha neki a 8. §. szerint vételre jogosult személyek vételi ajánlatot tettek. Igénybevételnek van helye akkor is, ha a fatermelő a 3. §. alapján eladott tűzifa átadását a vevőnek kellő indok nélkül megtagadja. Igénybevétel esetén a törvényhatóság első tisztviselője az erdőfelügyelőség meghallgatásával állapítja meg az igénybevétel feltételeit és jelöli ki az igénybevett tűzifa szétosztásával megbízott személyt.

(4) Ha a tűzifaellátást a készletek leszállítása körül felmerült nehézségek veszélyeztetik, a törvényhatóság első tisztviselője, — ha a leszállítás egyéb úton nem biztosítható — a földművelésügyi miniszterhez fordul a 3.000/1941. M. E. számú rendelet 10. §-ában említett honvédelmi szolgáltatás igénybevétele végett.

11. §.

Ha a fatermelő a kitermelt tűzifát augusztus hó 15. napjáig nem adta el és azt a kitermelés helye szerint illetékes törvényhatóság első tisztviselője sem kívánja igénybevenni, erről a törvényhatóság első tisztviselője a földművelésügyi miniszternek jelentést tesz.

VI. Katonai intézmények, vasutak, hajózási vállalatok és állami üzemek tűzifaszükséglete.

12. §.

Katonai intézmények, közforgalmú vasutak, hajózási vállalatok és állami üzemek tűzifaszükségletüket a 3. §. (1) bekezdésében említett keretből biztosítják. Ezt a szükségletet elsősorban annak a törvényhatóságnak a területén kitermelt készletekből kell biztosítani, ahol a tűzifát felhasználják. Az említett intézmények és vállalatok tűzifaszükségletük fedezésére tűzifa igénybevételét a földművelésügyi minisztertől csak akkor kérhetik, ha kellően igazolják, hogy ezen a módon szükségletüket biztosítani nem tudták. Tűzifaszükségletüknek hatósági igénybevétel útján biztosítására a kérvényt a jelen rendelethez „B” alatt mellékelte mintának megfelelően legkésőbb június hó 15. napjáig kötelesek a földművelésügyi miniszterhez benyújtani.

VII. Ártéri területen kitermelt tűzifa.

13. §.

(1) A fatermelő, akinek erdeje ártéri területen fekszik, a helyi és környékbeli fogyasztók igényének kielégítésére már a készletbejelentés megtételének napjától kezdődően külön engedély nélkül is forgalomba hozhatja a kimutatás b) rovatában feltüntetett egész tűzifamennyiséget.

(2) Árvízveszély esetén az ártéri erdőkből kitermelt összes tűzifakészletet a bejelentés előtt is szabad értékesíteni, a készletbejelentő lapon azonban — a vevő megnevezése és a rendeltetési hely megjelölése mellett — fel kell tüntetni azt a tűzifamennyiséget, amelyet a bejelentés időpontjáig forgalomba hoztak. A bejelentéshez csatolni kell a kitermelési hely szerint illetékes községi előljáráóság igazolását arról, hogy a tűzifa értékesítése árvízveszély miatt volt szükséges. Ha a tűzifát a

földművelésügyi miniszter engedélye alapján értékesítették, az engedély iránti kérvényben feltüntetendő adatokat (3. §. (3) bekezdés) a készlet-bejelentéssel egyidejűleg kell az erdőfelügyelőségnek bejelenteni. Az erdőfelügyelőség az adatokat tartalmazó beadványt a felülvizsgálatra vonatkozó javaslatával együtt a földművelésügyi miniszterhez haladéktalanul felterjeszti.

(3) Ha a fatermelő a jelen §-ban biztosított jogával nem él, a törvényhatóság első tisztviselője az árvízveszélynek kitett tűzifát igénybeveszi.

VIII. Szállítási igazolvány.

14. §.

(1) Tűzifát közforgalmú és korlátolt közforgalmú vasúton, hajón, (kompon, tutajon, deregyén) és tehergépjárművön csak szállítási igazolvánnyal szabad szállítani.

(2) Közforgalmú és korlátolt közforgalmú vasutak, hajózási, valamint fuvarozási vállalatok vagy vállalkozók a Magyar Vasúti Arudíj-szabás I. rész B) szakasz F. 2. c. (1) tételszám alá tartozó tűzifát (dorongfa, hasábfá, husángfa, tuskófa — mindezek kizárólag iütési célokra —) csak akkor vehetnek át szállításra, ha a feladó a jelen rendelet „C” mellékletét képező mintának megfelelő szállítási igazolványt bemutatja.

(3) A szállítási igazolványt a jelen rendelethez „A” alatt mellékelt mintának megfelelő igénylési lapon a fatermelőnek, illetőleg a szállításra jogosultnak (3. §. (4) bekezdés) kell kérni. A 9. §. (2) bekezdésében említett esetben a kérelmet az illetékes erdőfelügyelőséghez kell benyújtani. Egyéb esetben a kérelmet a földművelésügyi miniszternél kell benyújtani. A szállítási igazolvány kérelmezésekor igazolni kell, hogy a kérelmező a szállítani kívánt tűzifamennyiség minden tonnája után 2 pengő 50 fillért a „F. M. Erdészeti Statisztikai bevételi számla Budapest” 105.508. számú postatakarékpénztári csekkszámára befizetett.

(4) A szállítási igazolványon javítani nem szabad. Az igénylő hibájából tévesen kiállított szállítási igazolványt csak a megállapított díj újból való befizetése esetén lehet kicserélni.

15. §.

(1) A szállítási igazolvány 2. oldalán az 1—6. sorszámú függőleges rovatokat a feladás alkalmával a feladó tölti ki. A „fuvarozásra még átvehető maradvány” nevű (7) rovatot a fuvarozó (közforgalmú vasút, hajózási, valamint fuvarozási vállalat megbizottja) tölti ki, egyben az utolsó (8) rovatban az adatok helyességét aláírásával és bélyegzőjével igazolja. A szállítási igazolványhoz tartozó szelvényekből a fuvarozó a tűzifa feladásakor leválaszt a fuvarozásra átvett tűzifa mennyiségének megfelelő egy vagy több szelvényt s ezt megfelelően kitöltve keletbélyegzőjével ellátja és a fuvarlevélhez ragasztja. Vasúti fuvarozás esetén az egy-egy szelvényen feltüntetett mennyiséget a Vasúti Üzletszabályzat 68. §. (2) bekezdésében megállapított súlytöbblet határáig lehet túlélni. A „fuvarozásra még átvehető maradvány” rovatot azonban a ténylegesen feladott mennyiség figyelembevételével kell kitölteni. Az ily módon esetleg fennmaradó szelvényt más szállításra felhasználni nem szabad.

(2) A szállítási igazolványon feltüntetett tűzifamennyiségnek le szállítása után a szállítási igazolványt az esetleg fel nem használt szelvényekkel együtt a feladó a kiállító hatósághoz haladéktalanul megküldeni köteles. Mindaddig, amíg a felhasznált szállítási igazolvánnyal

a szállításra jogosult el nem számol, ugyanazon címzett részére való szállításhoz újabb igazolványt nem kaphat.

16. §.

(1) A fatermelő, illetőleg a szállításra jogosult helyett a fakereskedő igényelheti a szállítási igazolványt abban az esetben, ha a fakereskedő a szállítani kívánt tűzifát a 3.000/1941. M. E. számú rendelet 2. §. (1) bekezdésében meghatározott mennyiségen aiul kitermelt tételek összevásárlásával szerezte és az így megszerzett tűzifakészletet a 3.000/1941. M. E. számú rendelet 2. §-a értelmében a földművelésügyi miniszterhez szabályszerűen bejelentette. Az igénylési lapokhoz csatolni kell az illetékes erdőfelügyelőség által záradékolt községi bizonyítványt arról, hogy az igénylési lapon feltüntetett tűzifakészletet a fakereskedő mely községben, kitől és milyen tételekben vásárolta össze. Ha a fakereskedő a tűzifát erdőbirtokossági társulat (volt úrbéresek, közbirtokosságok) tagjaitól vásárolta össze, a bizonyítványban fel kell tüntetni azt is, hogy a társulat a tűzifakészletet a földművelésügyi miniszterhez bejelentette-e, vagy nem.

(2) Az előbbi bekezdésben említett tűzifára a szállítási igazolványt a földművelésügyi miniszter állítja ki.

17. §.

A tűzifát a kitermelés helyéről tehergépjároművön a feladóállomásra, vagy rakodóra szállítani (közéltés) szállítási igazolvány nélkül szabad. Az ehhez szükséges engedélyt az illetékes erdőfelügyelőség díjtalanul adja ki.

18. §.

A külföldi tűzifa behozatalához a földművelésügyi miniszter a behozatali engedély kiadása alkalmával járul hozzá s ugyanakkor a m. kir. Külkereskedelmi Hivatal útján a szállítási igazolványt is kiadja.

IX. Vegyes és átmeneti rendelkezések.

19. §.

A 3.000/1941. M. E. számú rendelet, valamint a jelen rendelet alapján tett bejelentések, továbbá a zár alá helyezett tűzifa felhasználása, feldolgozása és forgalombahozatala iránt előterjesztett kérvények — ideértve az igénylési lapokat is — illetékmentesek.

20. §.

A forgalomba hozott tűzifa minősége tekintetében a 10.800/1934. F. M. számú rendelet (Budapesti Közlöny 1934. évfolyam, 30. szám.) 1. számú mellékletében foglalt minősítési feltételek az irányadók.

21. §.

(1) A jelen rendelet hatálybalépése előtt kiadott szállítási igazolványok díjának összege és befizetési módja tekintetében a 151.000/1943. F. M. számú rendelet (Budapesti Közlöny, 1943. évfolyam 7. szám), valamint a 152.000/1943. F. M. számú rendelet (Budapesti Közlöny, 1943. évfolyam 48. szám) rendelkezései irányadók. Ezeket a szállítási igazolványokat kicserélni, illetőleg helyettük új szállítási igazolványokat igényelni nem lehet.

(2) Ha a fatermelő részére a jelen rendelet hatálybalépése előtt szállítási igazolványt adtak ki és a fatermelőtől hatósági rendelkezéssel időközben jogosítványát elvonták, a szállítási igazolványt az abban megnevezett címzettek részére történő szállításra felhasználhatja az a személy, aki a fatermelő tűzifakészletének átvételére kijelöltetett.

X. Büntető rendelkezések.

22. §.

(1) Amennyiben a cselekmény súlyosabb büntető rendelkezés alá nem esik, a 3.000/1941. M. E. számú rendelet 19. §-ának (1) bekezdésében megállapított kihágást követi el és az ott meghatározott büntetéssel büntetendő, aki a jelen rendeletnek a tűzifa bejelentésére, felhasználására, feldolgozására, forgalombahozatalára és szállítására vonatkozó rendelkezéseit megszegi, vagy kijátssza.

(2) A pénzbüntetésre, az elkobzásra és a kihágás miatt eljáró hatóságokra a 3.000/1941. M. E. számú rendelet 19. §-ának (2)–(4) bekezdésében foglalt rendelkezések az irányadók.

XI. Záró rendelkezések

23. §.

(1) A jelen rendelet kihirdetésének napján lép hatályba. Hatálybalépésével a tűzifaellátás biztosításának újabb szabályozásáról szóló 3.000/1941. M. E. számú rendelet végrehajtása tárgyában kiadott 44.000/1941. F. M. számú rendelet (Rendeletek Tára, 1941. évfolyam, 1364. oldal), a tűzifaszállítási igazolványok kiállítási díjának újabb megállapításáról szóló 151.000/1943. F. M. számú rendelet, valamint a 151.000/1943. F. M. számú rendelet egyes rendelkezéseinek kiegészítése tárgyában kiadott 152.000/1943. F. M. számú rendelet hatályát veszti. A jelen rendelet hatálybalépése előtt kiadott szállítási igazolványok tekintetében azonban a 151.000/1943. és 152.000/1943. F. M. számú rendeletek rendelkezéseit továbbra is alkalmazni kell.

(2) Törvényhatóság alatt Kárpátalja területén közigazgatási kirendeltséget kell érteni; Kárpátalja területén a törvényhatóság első tisztviselőjének a jelen rendeletben megállapított feladatát a közigazgatási kirendeltség vezetője látja el.

Budapest, 1943. évi május hó 15. napján.

Báró Bánffy Dániel s. k.

m. kir. földművelésügyi miniszter.

A m. kir. közellátásügyi miniszter 20.100/1943. K. M. számú rendelete a hazai termelésű tölgy- és lúcfenyő-cserzőkéreg árának a megállapításáról.*)

A 9.280/1941. M. E. számú rendelet 1. §-ában foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendelem:

1. §. (1) az 1942/43. gazdasági évben belföldön termelt feldolgozatlan, kötözött tölgy-cserzőkéreg legmagasabb ára a feladóállomáson vasúti kocsiba rakva, illetőleg a cserfeldolgozó telepre (cserörlömalomba) beszállítva mázsánként 14.— pengő.

(2) Az (1) bekezdésben megszabott ár az úgynevezett „originál” minőségű (50%-ban I. osztályú, 50%-ban II. osztályú) tölgy-cserzőkéregre vonatkozik. Amennyiben a feladóállomáson, illetve a cserfeldolgozó telepen (cserörlö malomban) átadott tölgy-cserzőkéregben 70%-nál több a tükörcser (szinkéreg), a fenti árhoz közös megegyezéssel legfeljebb 5% felár számítható. Az ilyen felárral történt vásárlásokat a vevő kereskedő (bizományos) a körülmények részletezésével a m. kir. Közellátási Hivatalhoz (Budapest, VI., Nagymező-utca 1. sz.) naptári negyedévenként bejelenteni köteles.

* Megjelent a Budapesti Közlöny 1943. évi április hó 17-1, 87. számában.

(3) Ha a tölgy-cserzőkéreg átadása nem a feladóállomáson vasúti kocsiba rakva történik, hanem pl. erdőn tő mellett, vagy erdei rakodón, stb., az (1) bekezdésben megállapított árból le kell vonni azokat a költségeket, amelyek az árunak az átadás helyéről a feladóállomásig történő szállításával és vasúti kocsiba rakásával kapcsolatban felmerülnek. A levonás összegét a tényleges költségeknek megfelelően az eladó és vevő közösen állapítják meg.

2. §. (1) A hazai termelésű, feldolgozatlan, légszáraz, jól kezelt (nem penészes), nem erősen mohos, síma, pikkelyektől mentes, kötözött *lúcfenyő-cserzőkéreg* legmagasabb ára feladóállomáson vasúti kocsiba rakva mázsánként 18.— pengő.

(2) Ha a lúcfenyő-cserzőkéreg átadása nem a feladóállomáson vasúti kocsiba rakva történik az 1. §. (3) bekezdésében foglalt rendelkezéseket a lúcfenyő-cserzőkéregre is alkalmazni kell.

(3) Amennyiben a lúcfenyő-cserzőkéregget ürköbméterekben adják, illetve veszik át, 1 ürköbméter szabványosan rakott, feldolgozatlan lúcfenyő-cserzőkéregget 110 kg-mal kell egyenlőnek venni.

3. §. Abban az esetben, ha a termelési hely a feladóállomástól olyan távol van, hogy a cserzőkéregnek a feladóállomásig történő fuvarozása — az Árelenőrzés Országos Kormánybiztosának 122.100/1941. számú körrendeletében foglalt felhatalmazás alapján a törvényhatóságok első tisztviselői által megállapított fuvarozási díjaknak és rendes munkamenetben átlagosan elszállítható mennyiségnek figyelembevételével — métermázsánként tölgykéreg esetén 4.50 P-nél, lúckéreg esetén pedig 7.— P-nél többbe kerül, a fuvar költséggnek ezt meghaladó részét a feladóállomási termelői árakhoz külön hozzá lehet számítani. Azt, hogy az így felmerült fuvar többlet számításbavétele, illetőleg kifizetése a fenti rendelkezéseknek megfelelően történt, a Magyar Bőripari Nyersanyagbeszerző és Elosztó Részvénytársaság (a továbbiakban: Részvénytársaság) bizományosai — mint vevők — igazolni kötelesek. Ebből a célból azokat a vételeiket, amelyeknél ilyen költség-többlet felmerült, a m. kir. Közellátási Hivatalnak (Budapest, VI., Nagymező-u. 1. sz.) naptári negyedévenként be kell jelenteniük. A bejelentésben lételemként fel kell tüntetni, a fuvar többletet indokoló helyi körülményeket és csatolni kell hozzá az említett körülmények fennforgásáról szóló hatósági igazolást és az eladó által aláírt árvetést is.

4. §. (1) A Részvénytársaság által a feldolgozó üzemek részére eladott cserzőkéreg legmagasabb ára feladóállomáson, vasúti kocsiba rakva, a következő:

1. zúzott (tört) tölgy-cserzőkéreg mázsánként: 20.— pengő

2. zúzott (tört) lúcfenyő-cserzőkéreg mázsánként: 24.— pengő

(2) Az (1) bekezdésben megállapított árak az 1943. évi augusztus hó 1. napjától az 1944. évi május hó 1. napjáig bezárólag mázsánként és havonként 10 fillérrel emelkednek.

(3) A zúzott (tört) tölgy- és lúcfenyő-cserzőkéreg minősítésére általában a Fakereskedelmi Szokványokban foglaltak az irányadók.

(4) A Részvénytársaság a cserzőkéreg vásárlásával megbízott bizományosaitól átvett tölgy- és lúcfenyő-cserzőkéregért az (1) és (2) bekezdésben meghatározott áraknál q-kint 25 fillérrel alacsonyabb árat köteles fizetni.

5. §. (1) A Részvénytársaság a bizományosai által a 3. §-ban foglaltak alapján kifizetett fuvar költségtöbbletek összegét az általa forga-

lombáhozott belföldi cserzőkéreg évi mennyiségének alapulvételével, — tekintet nélkül arra, hogy az esetenként szállított mennyiség beszezésénél ilyen költség felmerült-e vagy sem —, a bevőre átháríthatja és a végleges elszámolásig a szállítások arányában előleget szedhet be. Ezt az előleget a számlában külön tételben fel kell tüntetni.

(2) Az (1) bekezdés szerint áthárítható fuvartöbblet összegének megállapítása céljából a 3. §-ban foglaltak alapján felmerült fuvar-költségtöbbletnek a jelen rendelet alapján történt tényleges kifizése és, valamint azt, hogy a fuvar-költségtöbblet kifizetését a helyi körülmények indokolták, — a vonatkozó hatósági igazolások alapján — a Magyar Bőriparosok Országos Szövetsége és a Magyar Bőripari Nyersanyag-beszerező és Elosztó Részvénytársaság által erre a célra kijelölt bizottság vizsgálja felül.

(3) A (2) bekezdés szerint alakított bizottság által követendő irányelveket, valamint az (1) bekezdés alapján beszedhető előleg mértékét és az elszámolás módját a közellátásügyi miniszter állapítja meg.

6. §. Ez a rendelet kihirdetésének napján lép hatályba; hatálybalépésével a hazai termelésű tölgy- és lúcfenyő cserzőkéreg, továbbá a cserzési célokra alkalmas gubacs árának megállapításáról szóló 65643—1942. K. M. számú rendeletnek a hazai termelésű tölgy- és lúcfenyő cserzőkéregre vonatkozó rendelkezései hatályukat veszítik.

Budapest, 1943. évi április hó 16-án.

A miniszter helyett:

dr. Jakabffy Károly s. k.,
államtitkár.

A m. kir. iparügyi miniszter 24.600/1943. Ip. M. számú rendelete a fűzfakéreg kitermelésének és forgalmának a szabályozásáról.*

Az ipari nyersanyagok és termékek előállításának, forgalmának és felhasználásának szabályozásáról szóló 12.112/1939. M. E. számú rendeletben (Rendeletk. Tára 1939. évfolyam 1399. oldal) foglalt felhatalmazás alapján a földművelésügyi és közellátásügyi miniszterrel egyetértve a következőket rendelem:

1. §. (1) Az 1942. évi szeptember hó 1. napjától az 1943. évi június hó 30. napjáig kitermelt fűzfának 4 cm-nél vastagabb átmérőjű részéről (fűzgömbfáról, fűzdorongfáról, fűzhasábfáról) a birtokos köteles a kérget lehántolni; mégpedig a jelen rendelet hatálybalépése előtt kitermelt fűzfáról az 1943. évi május hó 25. napjáig, az ezután kitermelésre kerülő fűzfáról pedig az 1943. évi július hó 15. napjáig.

(2) Nem vonatkozik az (1) bekezdésben említett kéreghántolási kötelezettség

a) a tíz évesnél öregebb fűzfa törzsére,

b) arra a birtokosra, akinek az (1) bekezdésben említett fűzfából a jelen rendelet hatálybalépése napján négy ürméternél ($4 \times 4 \times 4$ m) kevesebb mennyiség van birtokában,

c) arra a birtokosra, aki az (1) bekezdésben említett fűzfából a jelen rendelet hatálybalépése napjától az 1943. évi június hó 30. napjáig négy ürméternél kevesebb mennyiséget termel ki,

d) arra a birtokosra, akinek az (1) bekezdésben említett fűzfából a jelen rendelet hatálybalépése napján százhusz ürmétert meg nem haladó mennyiség van birtokában, illetőleg aki az (1) bekezdésben em-

* Megjelent a Budapesti Közlöny 1943. évi május 8-i, 103. számában.

lített fűzfából a jelen rendelet hatálybalépése napjától az 1943. évi június hó 30. napjáig százhusz úrméternél kevesebbet termel ki, feltéve, hogy a hántolási kötelezettsége alól a M. Kir. Ipari Anyaghivataltól a 2. §. (1) bekezdésében meghatározott bejelentési határidő utolsó napjától számított tizenöt nap alatt felmentést kap. Ha az előző mondatban említett fűzfamennyiség birtokosa nem kap felmentést a hántolási kötelezettség alól és a hántolási kötelezettség teljesítésére az (1) bekezdésében meghatározott határidő már elmúlt, akkor a birtokos a hántolást az előző mondatban említett határidő elteltétől számított nyolc nap alatt köteles elvégezni.

2. §. Akinék a jelen rendelet hatálybalépése napján az 1. §. (1) bekezdésében említett fűzfából négy úrmétert meghaladó mennyiség van birtokában, továbbá az, aki az említett fűzfából a jelen rendelet hatálybalépése napjától az 1943. évi június hó 30. napjáig négy úrméternél többet termel ki, köteles a birtokában lévő, illetőleg a kitermelt fűzfamennyiséget a Magyar Bőripari Nyersanyagbeszerző és Elosztó Részvénytársaságnak (Budapest, IV., Türr István-utca 4. sz.) (az alábbiakban: Részvénytársaság) bejelenteni. A jelen rendelet hatálybalépése napján meglévő fűzfamennyiséget a rendelet hatálybalépése napjától számított nyolc nap alatt, az ezután kitermelt fűzfamennyiséget pedig a kitermelés befejezésétől számított nyolc nap alatt kell bejelenteni. A bejelentésnek a következő adatokat kell tartalmaznia:

a) a bejelentő neve (cége), lakóhelye (telepének helye);
 b) annak a helynek a közelebbi megjelölése, ahol a hántolási kötelezettség alá eső fűzfamennyiség a bejelentés időpontjában van;
 c) a hántolási kötelezettség alá eső fűzfamennyiség úrméterben (1×1×1 m) kifejezve.

(2) Az államerdészeti kezelésben levő erdőkből kitermelt fűzfára vonatkozólag a jelen §-ban meghatározott bejelentést a birtokos helyett a m. kir. erdőfelügyelőség (erdőfelügyelőségi kirendeltség) teszi meg.

3. §. Az 1. §-ban meghatározott kéreghántolási kötelezettség alá eső fűzfáról az 1943. évi május hó 25. napjáig lehántolt kérget az 1943. évi május hó 3. napjáig, a később lehántolt kérget pedig a hántolás befejezésétől számított nyolc nap alatt köteles a birtokos a közellátásügyi miniszter által megállapított áron a Részvénytársaságnak vételre felajánlani. A felajánlásnak a következő adatokat kell tartalmaznia:

a) a felajánló neve (cége), lakóhelye (telepének helye);
 b) annak a helynek a közelebbi megjelölése, ahol a lehántolt kéreg a felajánlás időpontjában van;
 c) annak a fűzfának a mennyisége úrméterben kifejezve, amelyről a felajánlott kérget lehántolták;

d) a birtokos nyilatkozatát arról, hogy a felajánlási kötelezettség alá eső kéregnek elszállításáról kíván-e gondoskodni.

4. §. (1) A Részvénytársaság a felajánlási kötelezettség alá eső kérget köteles átvenni.

(2) Abban az esetben, ha a birtokos a felajánlott kéreg szállítását elvállalta, a Részvénytársaságnak a felajánlás vételétől számított tizen-négy nap alatt közölnie kell a felajánlóval azt a helyet, ahol a kérget átveszi. A felajánló köteles a közlés vételétől számított tizennégy nap alatt a kérget erre a helyre elküldeni (feladni). A Részvénytársaság által megjelölt átvételi hely az ügylet teljesítésének helye.

(3) Abban az esetben, ha a birtokos a felajánlott kéreg szállítását nem vállalta, a Részvénytársaságnak nyilatkozatában meg kell jelölnie

azt az időpontot, amikor a kérget átveszi. A kérges átvételének a felajánlás vételétől számított harminc nap alatt meg kell történnie. A kérges elszállításáról ebben az esetben a Részvénytársaságnak kell gondoskodnia. Ilyen esetben a Részvénytársaság köteles az elszállítás megkezdésének időpontját megkezdése előtt öt nappal, annak elvégzését pedig legkésőbb három nappal a munka befejezése után a birtokosnak tudomására hozni.

5. §. (1) A felajánlásra kötelezettnek a kérges az elküldésig (feladásig), illetőleg az átvételig meg kell őriznie és a romlástól meg kell óvnia.

(2) A felajánló a kérges elküldésével egyidejűleg köteles a Részvénytársaságnak megküldeni:

a) az elküldött kérges súlyát feltüntető jegyzéket, b) a számlát, c) a feladást igazoló okmányok másolatát.

6. §. (1) Amennyiben a felajánló a kérges szállításának saját üzemében elvégzését vállalta, a Részvénytársaság köteles a beküldött okmányok szerint igazolt vételárnak nyolcvan százalékát az okmányok beérkezése után haladéktalanul, tartozásának többi részét pedig — ha a kérges minősége és ára tekintetében kifogás nem merült fel, — a kérges megérkezéséről szóló értesítés kézhezvételétől számított tizenöt nap alatt megfizetni. Ha a kérges minősége és ára tekintetében kifogás merül fel, a Részvénytársaság köteles a kifogást az eladóval az említett tizenöt nap alatt közölni és ebben az esetben a vételárnak többi részét csak a vételár végleges megállapítása után köteles megfizetni.

(2) Amennyiben a felajánló a kérges szállításának saját üzemében elvégzését nem vállalta és a kérges minősége és ára tekintetében az átvételkor megegyezés jön létre, akkor a Részvénytársaság köteles a teljes vételárat az áru átvételétől számított nyolc nap alatt megfizetni. Ha a kérges minősége és ára tekintetében nem jön létre megegyezés, akkor a Részvénytársaság a kérgesnek az általa becsült minőségére a közellátásügyi miniszter által megállapított árából nyolcvan százalékot a kérges átvétele, a fennmaradó vételár részletet pedig a vételár végleges megállapítása után köteles megfizetni.

7. §. (1) A Részvénytársaság a kérges elszállítása során az általa, illetőleg megbízottai által okozott károkért a felajánlónak kártérítéssel tartozik. A felajánlónak kárigényét a szállítás befejezésétől számított tizenöt nap alatt az elsőfokú erdőrendészeti hatóságnál kell bejelentenie.

(2) A bejelentett kárigény jogosságát, a kártérítés összegét és módosításait az elsőfokú erdőrendészeti hatóság állapítja meg.

(3) Amennyiben az elsőfokú erdőrendészeti hatóság megállapításait a felajánló vagy a Részvénytársaság nem fogadja el, igényét bírói úton érvényesítheti.

8. §. A Részvénytársaság az általa megvásárolt fűzfakérges az M. Kir. Ipari Anyaghivatal utasítása szerint osztja szét a feldolgozó iparosok között.

9. §. A nyersbőr, a gubacs és a külföldi más cserzőanyagok forgalmának korlátozásáról szóló 46 300/1940. Ip. M. számú rendelet (Rendeleték Tára 1940. évfolyam 2917. oldal) 16. §-a alapján kinevezett miniszteri biztos (helyettese) ellenőrző hatásköre a Részvénytársaságnak a jelen rendelet alapján folytatott tevékenységére is kiterjed.

10. §. (1) Amennyiben a cselekmény súlyosabb büntető rendelkezés, különösen a honvédelemről szóló 1939:II. t.-c. 206. §-a vagy a közellátás érdekét veszélyeztető cselekmények büntetéséről szóló 1941:X.

t.-c. 1. vagy 2. §-a alá nem esik, kihágást követ el és két hónapig, háború idején hat hónapig terjedhető elzárással büntetendő az, aki a jelen rendelet 1—6. és 8. §-ában foglalt rendelkezések valamelyikét megszegi vagy kijátssza.

(2) A pénzbüntetésre az 1928:X. törvénycikk rendelkezései irányadók. A pénzbüntetés legmagasabb mértéke nyolcezer pengő, olyan esetben pedig, amikor megállapítható annak a nyereségnek a mennyisége, amelyet a kihágás elkövetője a cselekménnyel illetéktelenül elért, a nyolcezer pengőnek a megállapított nyereség kétszeresével felemelt összege.

(3) A pénzbüntetés átváltoztatására, valamint a kihágás elévülésére az 1939:II. t.-c. 212. §-ának (4) és (5) bekezdésében, a befolyt pénzbüntetés hovaforrására nézve pedig az 1939:II. t.-c. 218. §-ának (1) bekezdésében foglalt rendelkezéseket kell alkalmazni.

(4) Arra a készletre, amelyre nézve az (1) bekezdés alá eső kihágást elkövették, elkobzásnak van helye. Az elkobzott készlet értékesítése és értékének hovaforrása tekintetében a 6.110/1941. M. E. számú rendelet rendelkezései irányadók.

(5) Az (1) bekezdésben meghatározott kihágás miatt az eljárás a közigazgatási hatóságnak, a m. kir. rendőrség működési területén a m. kir. rendőrségnek, mint rendőri büntetőbírósnak hatáskörébe tartozik. Az 1929:XXX. t.-c. 59. §-a (1) bekezdésének 3. pontjában foglalt rendelkezés szempontjából szakminiszternek az iparügyi minisztert kell tekinteni.

II. §. A jelen rendelet a kihirdetésének napján lép hatályba.

Budapest, 1943. évi május hó 7.-én.

Bornemisza Géza s. k.
m. kir. iparügyi miniszter.

A m. kir. közellátásügyi miniszter 28.700/1943. K. M. számú rendelete a cserzési célokra alkalmas fűzfakéreg legnagyobb árának a megállapításáról.*

A 9.280/1941. M. E. számú rendelet 1. §-ában foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendelem.

1. §. (1) Az 1942/43. gazdasági évben belföldön termelt, cserzési célokra alkalmas, feldolgozatlan, kötözött fűzfakéreg legmagasabb ára a feladóállomáson vasúti kocsiba vagy hajóba rakva, illetőleg a cserfeldolgozó telepre (cserőrlő malomba) beszállítva q-kint 22.— P.

(2) Ha a fűz cserzőkéreg átadása nem a feladóállomáson vasúti kocsiba vagy hajóba rakva történik (erdőn tő mellett, vagy erdei rakodón, stb.), az (1) bekezdésben megállapított árból le kell vonni azokat a költségeket, amelyek az árunak az átadás helyéről a feladóállomásig történő szállításával és vasúti kocsiba rakásával kapcsolatban felmerülnek. A levonás összegét a tényleges költségeknek megfelelően az eladó és a vevő közös megegyezéssel állapítják meg.

2. §. (1) A Magyar Bőripari Nyersanyagbeszerző és Elosztó Rt. által a feldolgozó üzemek részére eladott zúzott (tört) fűz cserzőkéreg legmagasabb ára feladóállomáson vasúti kocsiba vagy hajóba rakva q-kint 28.— P.

* Megjelent a Budapesti Közlöny 1943. évi május 8.-i, 103. számában.

(2) Az (1) bekezdésben megállapított árak az 1943. évi augusztus hó 1. napjától az 1944. évi május hó 1. napjáig bezárólag q-kint és havonként 10 fillérrel emelkednek.

(3) A Magyar Bőripari Nyersanyagbeszerző és Elosztó Rt. a fűz cserzőkéreg vásárlásával megbízott bizományosaitól átvett fűz cserzőkéregét az (1) és (2) bekezdésben meghatározott árnál q-kint 25 fillérrel magasabb árat köteles fizetni.

3. §. Ez a rendelet kihirdetésének napján lép hatályba.

Budapest, 1943. évi május hó 7.-én.

A miniszter helyett:

Dr. Jakabffy Károly s. k.
államtitkár.

A m. kir. közellátásügyi miniszter 15.998/1943. K. M. számú leirata a tűzifa ármegállapításáról.

Országos Erdészeti Egyesület.

Budapest.

A 11.000/1943. K. M. számú rendelet intézkedéseivel kapcsolatban tett előterjesztésre értesítem Címet, hogy a hivatkozott rendeletben megállapított egységárak, illetve a fuvardíjak és a szállítási igazolvány díjának újabb megállapítása révén kialakított árrendszer megváltoztatását nem vehetem érdemi tárgyalás alá.

A szállítási igazolványok díjának megállapításával kapcsolatban egyes esetekben mutatkozó sérelmes kihatások megszüntetését a földművelésügyi miniszter úr 152.000/1943. F. M. számú újabb rendelete célozza.

A 11.000/1943. K. M. számú rendelet 7. §-a szerint az eladó a 151.000/1943. F. M. számú rendelet alapján *ténylegesen fizetett kiállításí díjat háríthatja át.*

A szállítási igazolványok díjára eső forgalmiadó kérdés rendezése megtörtént, amennyiben a m. kir. pénzügyminiszter úr a 63.177/1943.—XI/b. számú rendeletével a szállítási díjat a forgalmiadó alól mentesítette.

Budapest, 1943. évi április hó 27.-én.

A miniszter helyett:

Dr. Jakabffy Károly s. k.
államtitkár.

A m. kir. földművelésügyi miniszter 127.644/1943. számú felhívása az Államerdészeti Tisztviselők Gyermekének Nevelését Segélyező Alapból az 1943/44. tanévben kiosztható segélyek ügyében.

A m. kir. földművelésügyi minisztérium szolgálati ügyköréhez tartozó államerdészeti tisztviselők gyermekeinek nevelését segélyező Alapból az 1943—44. tanévre szóló segélyek az 1915. évi 104.197 szám alatt jóváhagyott szabályzat 8. §-ának 4. pontja értelmében az 1943. évi augusztus havában kerülnek kiosztásra.

Az idézett Szabályzat értelmében segélyben részesülhetnek az állami erdészetnél (kincstári erdőknél — állami ellátásba vett községi stb. erdőknél, — az Erdészeti Kutató Intézetnél, — és a m. kir. alerdész szakiskoláknál) alkalmazott tényleges szolgálatban álló, nyugdíjazott és elhalt tisztviselőknek (erdőtiszteknek, — erdészeti tanároknak, — erdő-

számvevősegi tisztviselőknek, — erdészeti üzemi tiszteknek, — iroda-tiszteknek, — valamint a nem rendszeresített állásokban alkalmazott erdőmérnököknek) mindkét nembeli gyermekei, illetőleg árvái, s végül a volt erdőmérnöki főiskolai tanárok árvái, ha az a.ább felsorolt bel-földi intézetek valamelyikének rendes tanulói közé az 1943—44. tanévre felvétettek, továbbá, ha az 1942—43. tanévben a tanulmányi előmenetelt igazoló bizonyítványaikban kitüntetett összes osztályzatuknak legalább fele kitűnő, jeles vagy jó.

Elégtelen osztályzat a segélyezést kizárja.

Tornából, énekből, valamint az egyes nem kötelező tantárgyakból nyert osztályzat az igényjogosultság megállapításánál nem jön számításba.

A kérvényhez az 1942—43. tanévről szóló iskolai végbizonyítványt kell csatolni, kivéve azt az esetet, ha a gyermek erről a tanévről ilyen bizonyítványt a saját hibáján kívül nem kaphatott, amely esetben kellő megokolással a még előbbi évi iskolai végbizonyítványt kell csatolni.

Azok a tanintézetek, melyeknek rendes tanulói a „Szabályzat” 21. §-a szerint segélyben részesíthetők, a következők.

A) Fiúgyermekek részére.

1. A műegyetem erdőmérnöki szakosztálya, 2. gimnáziumok, 3. reáliskolák, 4. felsőkereskedelmi iskolák, 5. tanítóképzők, 6. felsőipariskolák, 7. polgári iskolák, 8. tejipari szakiskolák, 9. földművesiskolák, 10. Kertészeti tanintézet és 11. Az Intéző Bizottságnak a Szabályzat 21. §. 3. pontja alapján hozott határozata értelmében az 1943—44. tanévben bármely egyetem és főiskola.

B) Leánygyermekek részére.

1. Leánygimnáziumok, (liceumok), 2. országos magyar iparművészeti iskola, 3. tanító- óvónő és nevelőképzők, 4. női kereskedelmi tanfolyam, 5. felső női ipariskola, 6. felső leányiskolák, 7. polgári leányiskolák, 8. Kertészeti tanintézet és 9. az Intéző Bizottságnak a Szabályzat 21. §. 3. pontja alapján hozott határozata értelmében az 1943—44. tanévben bármely egyetem és főiskola.

Mindkét nembeli gyermekek részére:

1. Az elemi iskolák azzal a korlátozással, hogy az azokat látogató gyermekek segélyben csak akkor részesülhetnek, ha megfelelő helybelli tanintézet hiányában házon kívül másutt kénytelen tanulni. Atyátlan, anyátlan árvák minden esetben szülői házon kívüli tanulóknak tekintetnek.

2. Siketnémák, vakok, stb. oktatására szolgáló gyógypedagógiai intézetek és pedig tekintet nélkül a gyermekek életkorára és előképzettségére.

Más intézetek tanulói, — a fentebb felsorolt tanintézetek rendkívüli vendég és magántanulói, nemkülönben a különböző időszaki (téli, esti, stb.) tanfolyamok halgatói segélyben nem részesíthetők.

A segélyek adományozása a folyamodó tisztviselő, illetőleg árva vagyoni viszonyainak számbavételével történik. Egyenlő igényjogosultság mellett előnyben részesülnek az árvák és azok a tisztviselők, kiknek több eláttatlan gyermekük van, vagy akiknek hivatali székhelyén tanintézet nincsen.

A tisztviselők indokolt esetben nemcsak egy, hanem két vagy több gyermek után is részesülhetnek segélyben.

A segély a Szabályzat értelmében mindenkor csak egy-egy tanévre szól. A segélyben részesülő a következő tanévben is részesülhet segélyben, de csak új kérvény alapján.

Az alap a segélyeket két félévi részletben szolgáltatja ki, de csak abban az esetben, ha a gyermek tényleg a fent elősorolt tanintézetek valamelyikében tanul és ha a gyermeknek az illető tanintézetben történt felvétele megfelelően igazoltatik.

A segélyezés iránt benyújtott kérvényben okvetlenül ki kell tüntetni a folyamodó évi fizetését, illetőleg nyugdíját, összes ellátatlan gyermekeinek számát és korát, a tanintézetet, melyet látogatni fognak, az esetleg élvezett ösztöndíj, vagy más ilyenmü állandó segélyek összegét a kérvényhez csatolni kell a segélyezendő gyermekek legutolsó iskolai bizonyítványait, nemkülönbén a szülők vagyoni állásáról szóló hatósági bizonyítványt, illetőleg atyátlan-anyátlan árváknál az árvaszék igazolványát.

Ha a kérvényekhez szükséges iskolai bizonyítványok, vagy egyéb okiratok, illetve azoknak közjegyzői vagy valamelyik államerdészeti hatóság által hitelesített másolatai valamely körülmény miatt egyidejűleg csatolhatók nem volnának, a kérvényt az alább kitűzött határidőre iskolai bizonyítvány stb. nélkül is feltétlenül be kell nyújtani és az iskolai bizonyítványt vagy egyéb okiratokat azok megszerzése után pótlólag bemutatni. A határidőn túl beérkező kérvények a Szabályzat 31. §. értelmében figyelembe nem vétetnek.

Felhívom az érdekelt szülőket, illetőleg gyámokat, hogy az alapból nyerhető segélyek adományozására irányuló bélyegtelen kérvényüket: „Az államerdészeti tisztviselők gyermekeinek nevelését segélyező Alap Intéző Bizottsághoz“ (Budapest, V., Kossuth Lajos-tér 11. sz. III. em. 365. ajtó) címezve továbbítás céljából a lakóhelyükön lévő, vagy az ehhez legközelebb fekvő valamelyik állami erdészeti hatóságnak adják át, vagy közvetlenül postán maguk küldjék el, de mindenesetre oly időpontban, hogy a kérvény legkésőbb július hó 9-én Budapesten rendeltetési helyén legyen.

Budapest, 1943. évi május hó 1-én.

Földművelésügyi Miniszter.

Felelős kiadó: dr. Mihályi Zoltán.

Stádium Sajtóvállalat Rt., Budapest, V., Honvéd-utca 10.
Felelős: Győry Aladár igazgató.